

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE

3. LÉKAŘSKÁ FAKULTA

Ústav zdraví dětí a mládeže

Veronika Kyprá DiS.

Spokojenost dětí se školou

Satisfaction of children with school

Bakalářská práce

Plzeň, srpen 2010

Autor práce: **Veronika Kyprá Dis.**

Studijní program: Specializace ve zdravotnictví

Bakalářský studijní obor: **Veřejné zdravotnictví**

Vedoucí práce: Doc. MUDr. Hana Provazníková, CSc.

Pracoviště vedoucího práce: **Ústav zdraví dětí a mládeže**

Datum a rok obhajoby: 15.9.2010

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem předkládanou práci vypracovala samostatně a použila výhradně uvedené citované prameny, literaturu a další odborné zdroje. Současně dávám svolení k tomu, aby má ~~diplomová~~ bakalářská práce byla používána ke studijním účelům.

Prohlašuji, že odevzdaná tištěná verze bakalářské práce a verze elektronická nahraná do Studijního informačního systému – SIS 3.LF UK jsou totožné.

V Plzni dne 18. srpna 2010

Veronika Kyprá DiS.

Poděkování

Na tomto místě bych ráda poděkovala Doc. MUDr. Haně Provazníkové, CSc., za její odbornou pomoc při zpracování tohoto tématu.

Obsah

Úvod.....	6
1. Dítě a jeho potřeby	7
1.1 Prostředky pro uspokojování potřeb dítěte ve škole	8
1.1.1 Fyziologické potřeby a jejich uspokojování	9
1.1.2 Potřeby bezpečí, jistoty a stálosti a jejich uspokojování	9
1.1.3 Potřeby sounáležitosti, náklonnosti, lásky, shody a ztotožnění a jejich uspokojování	10
1.1.4 Potřeby sebedůvěry, prestiže a sebeúcty a jejich uspokojování.....	10
1.1.5. Potřeby seberealizace a jejich uspokojování.....	10
2. Zátěž.....	11
2.1 Zátěž přiměřená.....	11
2.2 Zátěž nepřiměřeně nízká.....	11
2.3 Zátěž nepřiměřeně vysoká	12
3. Reakce dítěte na nepřiměřenou zátěž ve škole	12
3.1 Individuální charakter reakce na zátěž	12
3.2 Výběrově strukturovaná reakce na zátěž.....	13
3.3 Dynamický průběh reakce na zátěž.....	13
4. Zdroje zátěže ve škole	13
4.1 Učební činnost žáka.....	14
4.2 Mezilidské vztahy ve škole.....	15
4.2.1 Vztahy mezi žákem a jeho rodiči, vztahy mezi rodiči žáka a školou.....	15
4.2.2 Vztahy mezi žákem a učitelem.....	16
4.2.3 Vztahy mezi spolužáky	17
5. Poruchy zdraví u dětí způsobené nepřiměřeně vysokou zátěží ve škole.....	17
6. Důsledky nepřiměřené zátěže ve vztahu dítěte ke škole	18
7. Systém základních škol v České republice.....	18
8. Hypotézy.....	19
9. Metodika.....	20
10. Popis škol zúčastněných ve studii	20
10.1 14. Základní škola, Plzeň.....	20
10.2 14. Základní škola Kunratice	21
11. Analýza výsledků	21
11. Diskuze	31
12. Vyhodnocení hypotéz.....	32
Závěr	34
Souhrn	36
Summary	37
Seznam použité literatury.....	38
Přílohy	41

Úvod

Jako téma své bakalářské práce jsem si zvolila Spokojenost dětí se školou. Dle mého názoru je toto téma nadčasové a stále aktuální.

Děti stráví ve škole více než polovinu svého aktivního dne a lze proto říci, že škola je pro ně druhým domovem. Z toho důvodu by pro ně měla být místem, které rádi navštěvují a kde se dobře cítí. Dosáhnout tohoto cíle je však velmi těžké.

Spokojenost dítěte ve škole je ovlivněna mnoha faktory. Velmi zásadní roli zde hrají dle mého názoru učitelé a jejich vztah k žákům, vztah mezi rodičem a dítětem, vztahy mezi žáky navzájem, důležitý je však i vztah rodičů ke škole jako k instituci a opomíjena by neměla být ani kvalita školního prostředí. Ve své bakalářské práci se chci zaměřit na všechny výše jmenované faktory a popsat jejich pozitivní i negativní působení na dítě a na jeho spokojenost. Dále bych chtěla pojmenovat možné zdroje zátěže pro dítě ve škole. V mé práci se chci zaměřit na spokojenost dětí na základních školách.

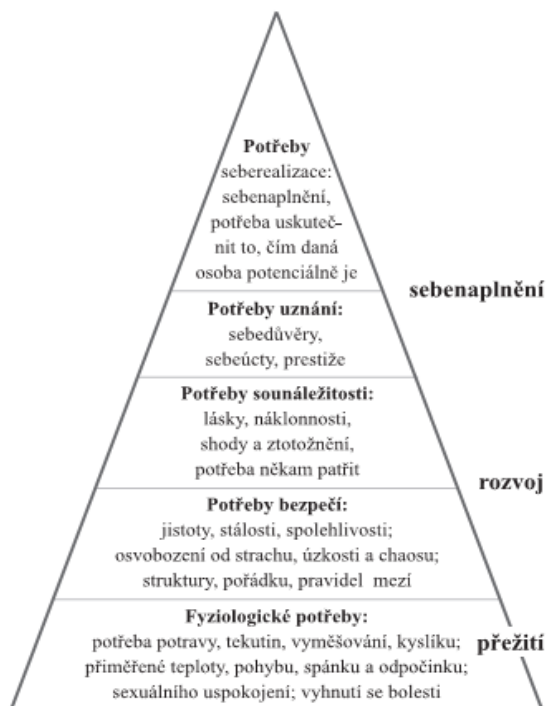
1. Dítě a jeho potřeby

Vstupem do školy začíná dítěti nová životní etapa, je to pro něj cesta do neznáma, během které poznává mnoho nových věcí, utváří si nové vztahy. Dítě se stává více nezávislé na svých rodičích, zjišťuje, že již není středobodem všeho dění a že se musí více zapojovat do činností v kolektivu svých vrstevníků. Také si prohlubuje smysl pro povinnost, učí se přijímat neúspěchy a brát je jako motivaci k lepším výsledkům. Je velmi důležité, aby v tomto období docházelo k rovnoměrnému uspokojování všech základních i individuálních potřeb dítěte.

Základní lidské potřeby mají univerzální charakter. Jsou společné všem lidem. Bez ohledu na věk a také bez ohledu na rozdíly v jejich příslušnosti k určité rase, etniku, kultuře náboženství, komunitě. Univerzalitu lidských potřeb se podařilo vystihnout a znázornit americkému psychologovi Abrahamu Maslowovi v jeho modelu lidských potřeb (1970). (obrázek č.1)

To, čím se jednotliví lidé mezi sebou liší ve svých potřebách, jsou ponejvíce způsoby a prostředky uspokojování potřeb než jejich druh a podstata. Ve způsobech a prostředcích uspokojování základních potřeb se můžeme setkat se značnou individuální rozmanitostí podob. Zatímco skladba základních lidských potřeb je společná, mění se podoby jejich uspokojování v závislosti na věku, historickém čase a společenské příslušnosti jedince. Tím, že pro porozumění potřebám máme k dispozici univerzální model lidských potřeb, stává se zřejmým, že všude tam, kde se spolu setkávají, žijí nebo pracují děti pohromadě s dospělými, se jejich potřeby vzájemně ovlivňují, podmiňují, indukují, potírají, podporují. Interakce potřeb dětí a potřeb dospělých tak může být zdraví prospěšná stejně, jako může vést k poruchám u jedněch i druhých, obvykle se u obou potencuje ve stejném směru. Tento poznatek je závažný, protože ze vzájemného působení potřeb dětí a dospělých vyplývají dalekosáhlé důsledky například pro výuku (učitel) a učení (žák) ve škole.¹⁾

Obrázek č.1 Maslovův model lidských potřeb

Zdroj: <http://www.szu.cz/uploads/documents/czpz/manual/Manual%20souhrn-5.pdf>

1.1 Prostředky pro uspokojování potřeb dítěte ve škole

Uspokojování všech potřeb dítěte musí být zabezpečováno zejména rodinou, avšak i škola by měla tyto potřeby u žáka uspokojovat. Pokud k uspokojování těchto potřeb nedochází, může u dítěte docházet k vzniku frustrace, deprivace.

Škola má možnost snížit nebo dokonce předcházet frustracím z nerespektovaných individuálních a vývojových potřeb svých žáků tím, že se snaží je respektovat v celém pedagogickém procesu. Má možnost překonat a zmírnit i některé systémově založené nedostatky ve své činnosti, aby se vyhnula důsledkům hraničícím s deprivací.²⁾

Na základních školách České republiky existuje mnoho projektů, jejichž cílem je snaha různými prostředky uspokojit potřeby dítěte ve škole.

1.1.1 Fyziologické potřeby a jejich uspokojování

Na 1. stupni základní školy by měly být během vyučování zařazovány relaxační chvílky nebo skupinové hry, při nichž se žáci mohou volně pohybovat po třídě. V ideálním případě by měla být třída pro tyto účely vybavena koberci a lehkým nábytkem, který umožňuje přeměnit uspořádání třídy dle potřeb. Třídy by měly žákovi poskytovat dostatečný klid na učební činnost a vnitřní vybavení tříd by mělo rozvíjet tvořivost žáka.

O přestávkách by měli mít žáci možnost odreagovat se od učební činnosti a to například na školní zahradě. K tomuto účelu by měla být škola vybavena různými herními pomůckami (stoly na pin pong, hřiště, herna).

Neméně důležitou součástí školy je školní jídelna. Ta by měla pro své strávnický samozřejmě poskytovat pestrou a vyváženou stravu. Její vzhled by měl navozovat klidnou a příjemnou atmosféru a tím zlepšovat kulturu stolování strávníků.

1.1.2 Potřeby bezpečí, jistoty a stálosti a jejich uspokojování

Každý člověk a dítě zejména se potřebuje cítit bezpečně, chce mít klidné a pevné zázemí a to i ve škole. Základem je pevný školní řád a pravidla, na jejichž kontrole a částečně i tvorbě se však mohou žáci podílet. Učitel by měl být představitelem bezpečí, člověkem, kterému se žák může svěřit a spolehnout se na něj. Neméně důležitý je pro dítě dobrý třídní kolektiv, přátelské vztahy dítěte s jeho spolužáky, vzájemná pomoc mezi spolužáky.

1.1.3 Potřeby sounáležitosti, náklonnosti, lásky, shody a ztotožnění a jejich uspokojování

Škola by měla upevňovat roli dítěte jako žáka. Snažit se zapojovat žáka do školních aktivit, tak aby se u něj posiloval pocit sounáležitosti s kolektivem jeho třídy i celé školy.

1.1.4 Potřeby sebedůvěry, prestiže a sebeúcty a jejich uspokojování

Škola jako instituce a její učitelé musí respektovat žáka jako lidskou bytost se všemi jeho právy a samozřejmě i povinnostmi s ohledem na jeho věk. Hlavním cílem školy je poskytnout dětem odpovídající vzdělání, měla by se ale také podílet jejich výchově. Podporovat v nich přirozenou sebedůvěru, zdravý pocit ctižádosti, motivovat žáky k lepším výsledkům. Naučit žáky, že chybovat je lidské, ale že důležité je, se ze svých chyb poučit a drobné neúspěchy vnímat jako výzvu ne jako selhání.

1.1.5. Potřeby seberealizace a jejich uspokojování

Podporu žáka a rozvoj jeho schopností, naučit žáka pracovat samostatně ale i umět pracovat jako součást kolektivu to vše by měla škola žákovi poskytnout. Škola by měla zajišťovat různé volitelné zájmové aktivity a snažit se žáky zapojovat do různých školních aktivit (divadlo, sbor, soutěže, výstavy), tak aby rozvíjela jeho zájmy a podporovala jeho kreativitu.

2. Zátěž

Zátěž je interakce mezi požadavky, které klademe na jedince a vlastnostmi, kterými je jedinec vybaven. Požadavky jsou charakterizovány novostí, srozumitelností, intenzitou a trváním. Intenzitu zátěže ovlivňují podmínky, za kterých jsou požadavky kladeny. Vlastnosti jedince jsou dány vrozenými dispozicemi a jeho dovednostmi získanými během života. Jedinec je vždy nějaký způsobem ovlivňován prostředím, v kterém žije a naopak i jedinec má schopnost působit na prostředí.

Rozlišujeme 3 druhy zátěže:

- a) Zátěž přiměřená
- b) Zátěž nepřiměřená nízká
- c) Zátěž nepřiměřená vysoká

2.1 Zátěž přiměřená

Přiměřená zátěž je stav, kdy je vzájemné působení mezi jedincem a prostředím v rovnováze. To znamená, že nároky kladené na jedince odpovídají jeho schopnostem a dovednostem. Takový to typ zátěže je nezbytný pro správný vývoj každého jedince.

2.2 Zátěž nepřiměřeně nízká

O nepřiměřeně nízké zátěži mluvíme tehdy, pokud jsou na jedince kladeny nízké nároky, které neodpovídají jeho schopnostem, možnostem a potřebám.

Nízké nároky mohou vést k frustraci, nudě až deprivaci jedince.

2.3 Zátěž nepřiměřeně vysoká

Nepřiměřeně vysoké nároky kladené na jedince, které neodpovídají jeho schopnostem, mohou u něho ve svém důsledku způsobit změny v jeho chování a výkonu a vést k vzniku stresu.

3. Reakce dítěte na nepřiměřenou zátěž ve škole

Jakmile zátěž vznikne, neodbývá ji člověk - dítě nebo dospělí – jednoduchou reakcí, nýbrž vyvine složitý mechanismus odpovědí, který má:

- a) individuální charakter;
- b) výběrovou strukturu;
- c) dynamický průběh.³⁾

3.1 Individuální charakter reakce na zátěž

Reakce na zátěž má u každého jedince individuální charakter. U dětí závisí charakter reakce nejen na jejich schopnostech a vlastnostech ale i na jejich rodinném zázemí. Děti, které trpí poruchami učení nebo vývojovými nerovnoměrnostmi mohou reagovat mnohem citlivěji na zátěž než děti, které tyto problémy nemají.

3.2 Výběrově strukturovaná reakce na zátěž

Reakce na zátěž se může projevit změnami:

- a) v organismu (tepu, krevního tlaku, trávení, vyměšování)
- b) v psychice (poruchy v poznávacích funkcích, vznik emocionálních potíží)
- c) osobnosti (změny chování, změny ve vztazích k lidem)
- d) v sociálním chování (změny v systému hodnot, změny ve způsobu života)

3.3 Dynamický průběh reakce na zátěž

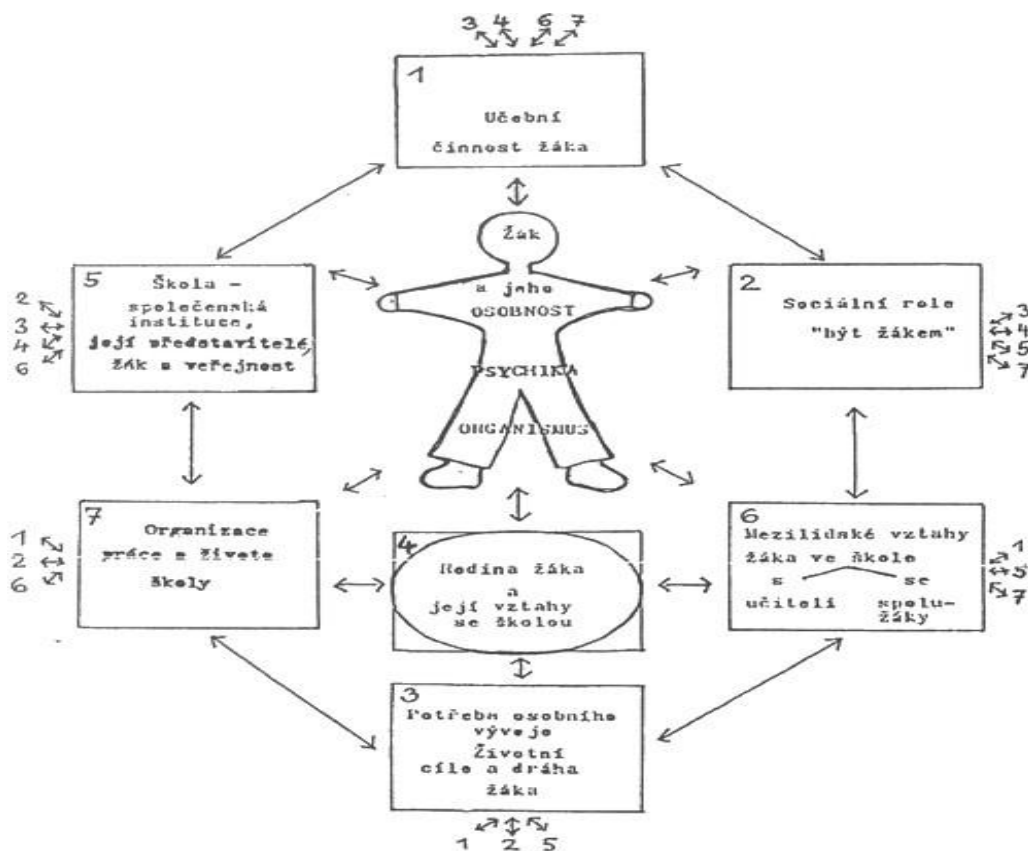
Pokud se nepodaří organismu zvládnout zátěž, dosáhnout účinné adaptace a návratu k rovnováze, rozvíjí se stresová reakce a nastávají patologické změny v některém ze systémů organismu. Nedojde-li k odstranění příčiny vyvolávající stres, patologické změny se prohlubují a postupně mohou postihovat další systémy.⁴⁾

4. Zdroje zátěže ve škole

Zdrojem zátěže dítěte ve škole může být mnoho faktorů. Tyto faktory jsou shrnuty v tzv. Interakčním modelu rizikových faktorů zátěže žáka (IMOZ), dle tohoto modelu působí žáka šest faktorů, které se vzájemně ovlivňují. (obrázek č.2)

Pokud je kterýkoli faktor, který hraje roli v interakcích jedince ve škole v nerovnováze, stává se pro dítě rizikem nepřiměřené zátěže.

Obrázek č. 2 Interakční Model Zátěže žáka (IMOZ): hlavní faktory školních interakcí žáka

Zdroj: prof. MUDr. Kamil Provazník, Csc., et. al., MANUÁL PREVENCE V LÉKAŘSKÉ PRAXI I.-V. díl souborné vydání, 1. vyd. SZU Praha, 1998. 622 str. ISBN 80-7071-080-2

4.1 Učební činnost žáka

Učební činnost může být pro žáka jedním z faktorů ovlivňujícím jeho spokojenost se školou. Učební činnost žáky při vyučování má vždy vnucené tempo. Problém může nastat, pokud učební tempo nerespektuje individuální potřeby žáka nebo pokud jednotlivé vyučovací úseky (vyučovací hodiny) vyžadují naprostou pozornost žáka po celou dobu jejich trvání.

Pro stanovení přiměřené zátěže je nutná znalost věkových zvláštností a respektování biologického kolísání funkcí. Rytmická aktivita, biologické kolísání funkcí, je základní vlastností živé hmoty. Rytmická aktivita je denní, týdenní, sezónní, roční. S biologickým kolísáním funkcí souvisí kolísání výkonnosti.

Zátěž dítěte musí respektovat schopnost dítěte podat výkon během dne, týdne. V souladu s výkonnostní křivkou, musí být sestavován rozvrh hodin, stanovena délka vyučovacího dne a zátěž během vyučování. ⁵⁾

Schopnost koncentrace pozornosti žáka se s jeho věkem zvyšuje, avšak žák základní školy nedokáže udržet pozornost celou vyučovací hodinu.

Schopnost koncentrace pozornosti v závislosti na věku:

- 1. a 2. třída 15 - 20 minut
- 3. až 5. třída 20 - 25 minut
- 6. až 9. třída 25 - 30 minut
- dospělý člověk 40 - 45 minut

Práce ve vyučovací hodině má vždy vnucené tempo. Při snaze minimalizovat riziko nepřiměřené zátěže je nutné diferencovat uvnitř třídy a zabránit nesouladu mezi vnuceným rytmem práce v hodině a osobním tempem jednotlivých žáků. ⁶⁾

Významné pro snižování rizika nepřiměřené zátěže školní prací je kvalita odpočinku v průběhu vyučovacího dne. Během vyučovací hodiny si dítě zařazuje samo mikropauzy (pohyb v lavici, po třídě) a učitel řízený odpočinek (odpočinkové pauzy, relaxační cviky). ⁷⁾

4.2 Mezilidské vztahy ve škole

4.2.1 Vztahy mezi žákem a jeho rodiči, vztahy mezi rodiči žáka a školou

Pokud mají rodiče na dítě nepřiměřeně vysoké nároky nebo se naopak o školní práci dítěte a jeho výsledky naprosto nezajímají, dochází k ovlivnění spokojenosti u dětí. Špatný vliv na dítě má učitelem často zbytečné oznamování jeho i drobných neúspěchů nebo přestupků jeho rodičům, s tím pak souvisí neadekvátní typy trestů, které rodiče dětem udělují za špatné známky a za

negativní sdělení školy o dítěti. Učitelé by se měli snažit zapojovat do dění školy rodiče svých žáků. Informovat včas rodiče o problémech žáka a snažit se spolu s rodiči najít přijatelná východiska z těchto problémů. To samozřejmě předpokládá aktivní zájem o školu i ze strany rodičů. Informovaný rodič znající situaci svého dítěte ve škole a mající dobrý vztah ke škole jako instituci lépe pomůže dítěti v řešení jeho problémů než rodič, který se školou nekomunikuje.

4.2.2 Vztahy mezi žákem a učitelem

Učitel by měl být pro žáka nejen člověkem, od kterého získává znalosti, ale měl by mu být také vzorem a zčásti i kamarádem. To předpokládá, že dobrý pedagog by měl umět žákovi naslouchat, měl by si ho vážit jako člověka, znát jeho osobní předpoklady a vědět něco o jeho rodinném zázemí, tak aby mu mohl kvalifikovaně pomoci v jeho problémech ve škole. I když je učitel jenom člověkem a jako každý člověk může mít své problémy, neměly by se tyto problémy odrážet ve vztahu s jeho žáky. Osobní antipatie učitele vůči žákovi a tím i nedostatek úcty v učitelově postoji a chování k žákovi, může být silným faktorem ovlivňujícím spokojenost dítěte ve škole.

Dalším problémem může být i nevědomé zaškatulkování žáka učitelem mezi žáky tzv. podprůměrné, průměrné nebo nadprůměrně chytré. To může vést k tomu, že učitel od například tzv. nadprůměrného žáka očekává pouze skvělé výsledky, což může způsobovat u tohoto žáka vznik nepřiměřené zátěže. Nevhodné a někdy i zesměšňující hodnocení žáka učitelem před jeho spolužáky může žáka také velmi ovlivnit. K dalším rizikovým situacím může dojít, pokud si učitel ulehčuje svou pedagogickou činnost tím, že raději žáky preventivně omezuje v jejich svobodě, ukládá jim hromadné tresty či jiným způsobem omezuje žáky více než je to nezbytné, místo aby se s nimi snažil komunikovat. Velmi závažným problémem je pokud učitel opomíjí nebo potlačuje lidská práva žáka, která jsou daná Úmluvou o právech dítěte z roku 1989.

4.2.3 Vztahy mezi spolužáky

V poslední době stále více rizikovým faktorem ovlivňujícím vznik nepřiměřené zátěže u dítěte jsou jeho vztahy se spolužáky. Pokud dítě ve třídě takzvaně „nezapadne“, důvodem může být jakákoliv jeho odlišnost nebo dokonce jeho přednost, jeho tělesné proporce anebo jen styl jeho oblékání, může se pak potýkat s lhostejností a neúctou ze strany spolužáků a bohužel někdy podporovanou i ze strany učitele. Takovéto chování ze strany spolužáků může vést až k šikanování, vydírání a vykořisťování žáka, který se od nich nějakým způsobem odlišuje.

5. Poruchy zdraví u dětí způsobené nepřiměřeně vysokou zátěží ve škole.

Výčet příznaků stresu dítěte ve škole může být opravdu rozsáhlý. Jedná se jak o příznaky somatické, jako je bolest břicha, nechutenství, bolest hlavy, koktání, poruchy spánku, tiky nebo bolesti zad, tak i o změny v psychice dítěte. Dítě se nedokáže ve škole soustředit, po příchodu ze školy je unavenější než by mělo být obvyklé, hůře se zapamatovává a vybavuje učivo. K změnám dochází také v citové oblasti dítěte, které trpí častými změnami nálad, může se u něho projevovat podrážděnost i agresivní chování nebo může naopak trpět depresemi, pocity osamělosti a úzkostí. Dítě se může snažit od příčin stresu utéci, což se projevuje ve změně jeho chování a to například únikem do nemoci, nadměrným přejídáním, záškoláctvím nebo zapojením se do různých rizikových skupin s jeho vrstevníky.

6. Důsledky nepřiměřené zátěže ve vztahu dítěte ke škole

Kromě zvýšeného rizika poškození zdraví a zdravého vývoje způsobuje nepřiměřená školní zátěž selhávání školní úspěšnosti dítěte. Opakované školní neúspěchy vedou u něho ke ztrátě motivace, zájmu o vzdělání. Dítě se podceňuje, je přecitlivělé na hodnocení z okolí a hledá podporu a náhradní aktivity často v rizikových skupinách. ⁸⁾

7. Systém základních škol v České republice

V dnešní době vyučují základní školy dle Rámcového vzdělávacího programu pro základní školy, který je závazný pro všechny základní školy. Dále však mají základní školy povinnost vytvořit si svůj vlastní školní vzdělávací program, kterým si určí rozložení učiva, jeho rozčlenění do vyučovacích předmětů a dále i osnovy těchto předmětů.

V současnosti nabízejí školní vzdělávací programy škol většinou rozšířenou výuku různých předmětů a tomu i odpovídá vybavení škol. Existují například školy s rozšířenou výukou estetických a přírodovědných předmětů, informatiky či tělesné výchovy.

V České republice existuje také program s názvem Škola podporující zdraví (ŠPZ). Cílem tohoto programu je dosáhnout toho, aby každé dítě mělo možnost být vzděláváno ve škole, která veškerou svou činností zdraví podporuje.

K 27. 10. 2009 je v České republice zapojeno do tohoto programu celkem 123 základních škol.

Záměrem programu ŠPZ je aplikovat strategii podpory zdraví na podmínky školy a přispět k její účasti na vlastní proměně a rozvoji. V praxi školy to znamená, že všechno, co se ve škole dělá záměrně (vyučované kurikulum, školou organizované činnosti) a rovněž všechno, co se v ní děje živelně (skryté kurikulum, kultura či ethos školy), se pedagogové učí promýšlet a ovlivňovat pod zorným úhlem obou pólů možných důsledků, jaké má působení školy na zdraví

svých lidí - žáků, pedagogů, zaměstnanců, rodičů, spoluobčanů v obci – důsledků pozitivních (protektivních, podporujících zdraví) a negativních (rizikových, ohrožujících zdraví).⁹⁾

8. Hypotézy

Ve své bakalářské práci jsem se zpracovávala problematiku spokojenosti dětí se školou. Domnívám se, že se v mé studii potvrdí, že:

- 1) Více než polovina dotazovaných dětí bude pocítovat, že jejich rodiče na ně kladou vysoké nároky.
- 2) Více než polovinu dotázaných dětí nebudou školní povinnosti významně stresovat.
- 3) Většina dětí bude do školy chodit ráda.
- 4) Většina dětí se bude stravovat ve školní jídelně.
- 5) Se šikanou ve škole se setkala méně než čtvrtina dotazovaných dětí.
- 6) Více než polovina dětí bude spokojena s tím, jak se k nim učitelé chovají.
- 7) Většině dětí nebudou vyhovovat lavice, ve kterých ve třídě sedí.

9. Metodika

Bakalářská práce se zabývá spokojeností dětí ve škole, čím může být ovlivněna a to jak negativně tak pozitivně.

Pro svůj průzkum jsem použila dotazník, který obsahoval 16 otázek. Dotazový formulář byl vypracován podle dotazníku, který byl použit v roce 2004 v mezinárodní studii HBSC (Health Behaviour in School-Age Children). Vyplněné dotazníky byly vyhodnoceny v programu Microsoft Office Excel. Dotazník je součástí přílohy.

Studie se zúčastnilo celkem 95 žáků čtyř tříd dvou základních škol. Jednalo se o 2 třídy (celkem 41 žáků) 14. základní školy v Plzni a o 2 třídy (celkem 54 žáků) základní školy v Kunraticích.

10. Popis škol zúčastněných ve studii

10.1 14. Základní škola, Plzeň

Celková kapacita 14. základní školy v Plzni je 650 žáků. Výuku vede kvalifikovaný pedagogický sbor. Je zapojena do sítě „Škol podporující zdraví“.

Od 1. ročníku jsou ve výuce využívány soutěživé, hravé metody podporující vzájemnou spolupráci a podporující samostatnost. Učitelé uplatňují individuální přístup ke každému žákovi, zvláštní pozornost je věnována práci se žáky s dyslexií, dysgrafií, dysortografií a dyskalkulií. Pozornost je rovněž věnována prevenci sociálně-patologických jevů. Škola má multimediální učebnu a speciálně vybavené odborné učebny. Škola věnuje pozornost zájmové činnosti. ¹⁰⁾

10.2 14. Základní škola Kunratice

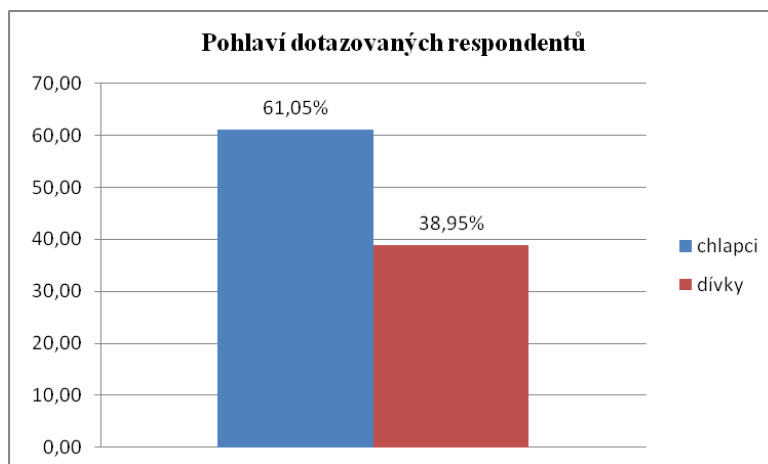
Školní budova je po kompletní rekonstrukci, součástí školy je také školní polyfunkční hřiště. Školní areál je plně bezbariérový.

Cílem školy je zejména tvorba příznivého, liberálního klimatu školy, kde vládnou partnerské vztahy. Je zapojena do sítě „Škol podporující zdraví“.

ZŠ Kunratice navštěvuje cca 7 % žáků především se specifickými poruchami učení a cca. 7 % žáků je cizí národnosti. Ve škole se snaží veškerou pedagogickou činnost plánovat. K plánování jsou vedeni i žáci, kteří v prvním až pátém ročníku pracují s týdenními plány. Od šesté třídy žáci pracují s plánovacím žakovským diářem. Škola nabízí množství volitelných a nepovinných předmětů. Ve škole je také zřízeno Středisko volného času, zaměřené zejména na aktivity volného času, sportovní programy a kulturní programy.

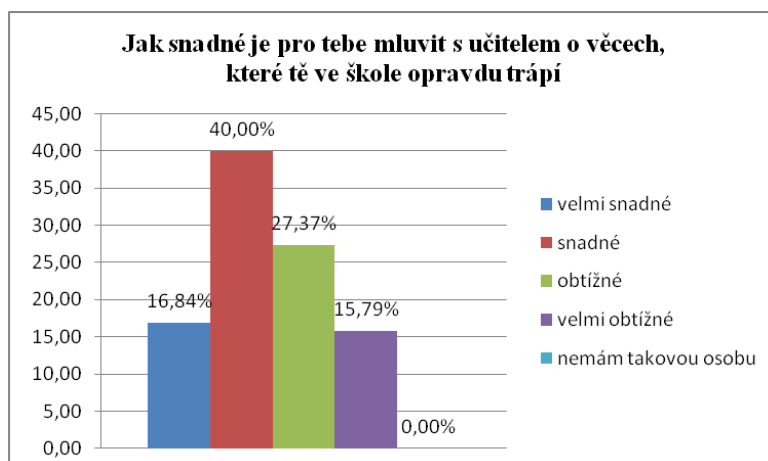
11. Analýza výsledků

Graf č. 1

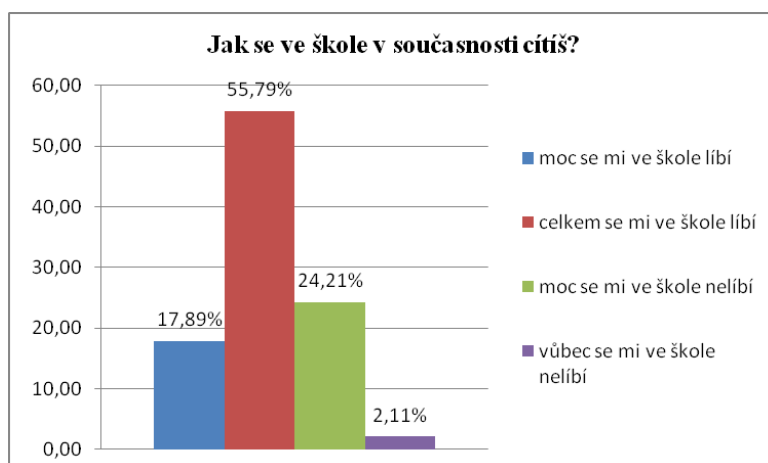
Studie se zúčastnilo celkem 95 žáků z toho 58 chlapců (61,05 %) a 37 dívek (38,95%) ze dvou vybraných škol.

Graf č. 2

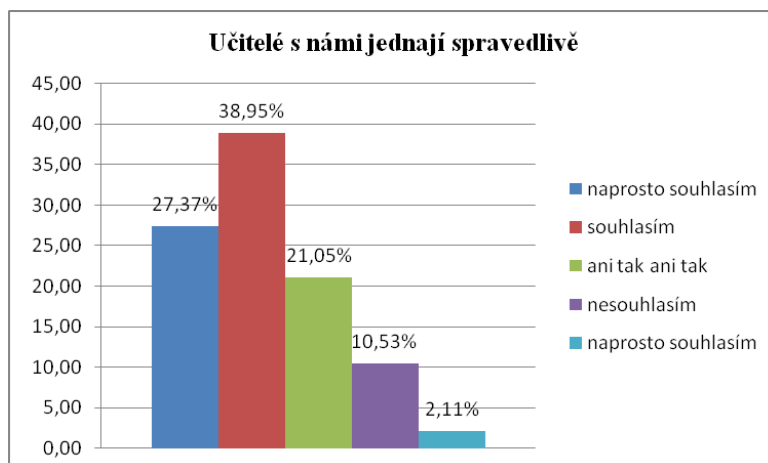
Z grafu č. 2 vyplývá, že pro 16,84% dotazovaných dětí je velmi snadné komunikovat s učitelem o věcech, které děti ve škole trápí. Jako snadné to přijde 40% dětí, pro 27,37% dětí je komunikace s učitelem obtížná a pro 15,79% je velmi obtížná. Z toho vyplývá, že pro více než polovinu dotazovaných dětí je velmi snadné či snadné mluvit s učitelem o věcech, které je ve škole opravdu trápí.

Graf č.3

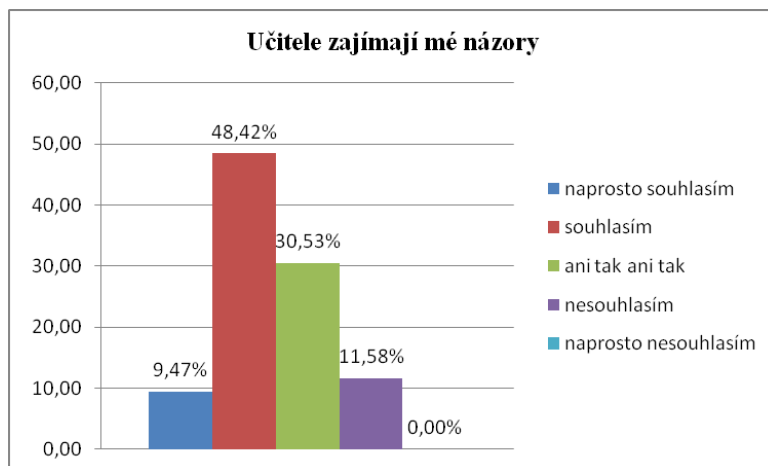
Na otázku jak se děti ve škole cítí odpovědělo 17,89% z nich, že se jim ve škole moc líbí, 55,79% se ve škole celkem líbí, 24,21% dětí se ve škole moc nelíbí a 2,11% se ve škole nelíbí vůbec (graf.č.3).

Graf č.4

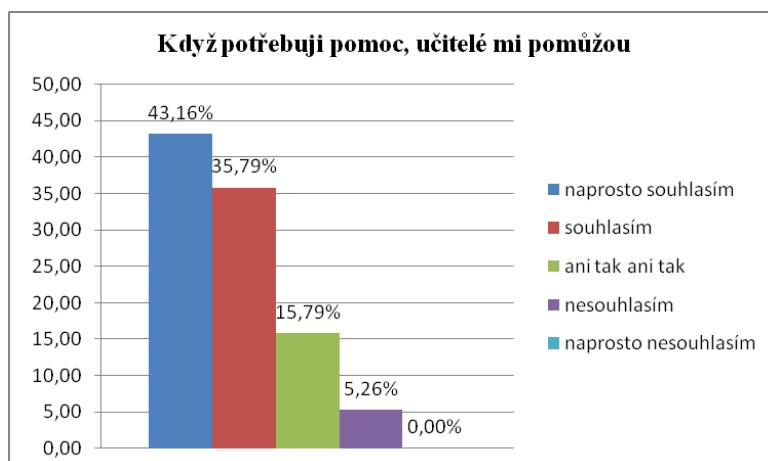
Z grafu č. 4 vyplývá, že 27,37% dětí naprosto souhlasí a 38,95% souhlasí s tvrzením, že učitelé s nimi jednájí spravedlivě, 10,53% nesouhlasí a 2,11% naprosto nesouhlasí s tímto tvrzením, zbylých 21,05% dětí nemá na tuto otázku nijak vyhrazený názor.

Graf č.5

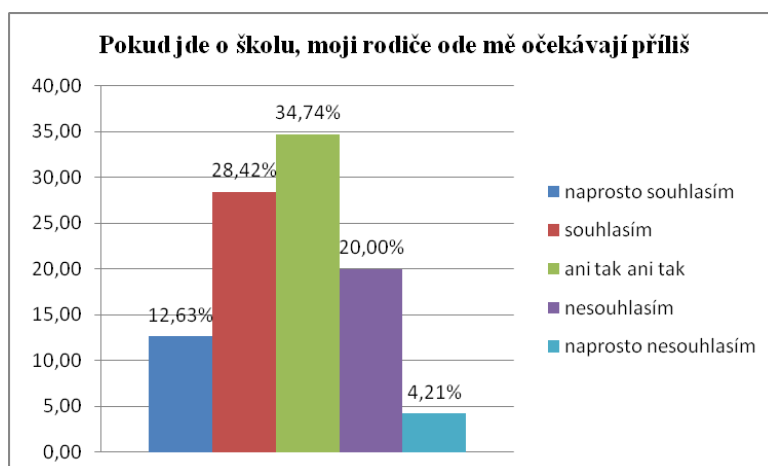
48,42% dotazovaných dětí souhlasí s tvrzením, že učitele zajímají jejich názory, 9,47% s tímto výrokem souhlasí naprosto, 30,53% nemá na tento výrok vyhraněný názor, 11,58% s tvrzením nesouhlasí. Naprostý nesouhlas s tímto tvrzením nevyslovilo žádné z dotazovaných dětí.

Graf č. 6

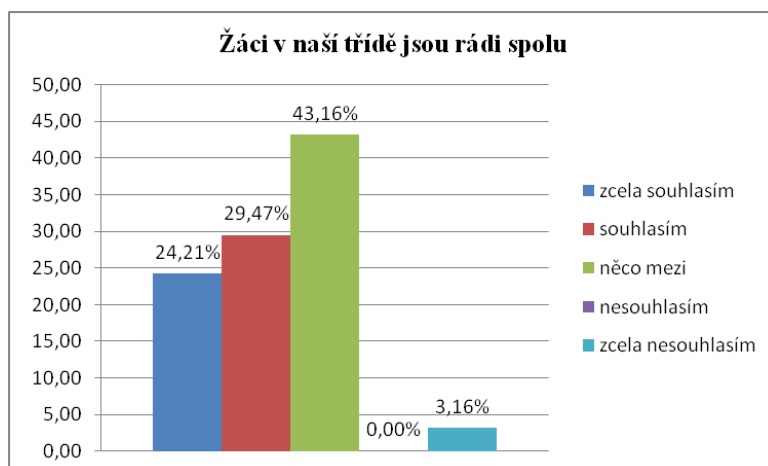
Z grafu č. 6 je patrné, že 43,16% dětí naprosto souhlasí a 35,79% souhlasí s tvrzením, že pokud potřebují pomoc, učitelé jim pomohou, 15,79% nemá vyhraněný názor, 5,26% nesouhlasí a nenašel se žádný žák, který by s tímto tvrzením naprosto nesouhlasil.

Graf č. 7

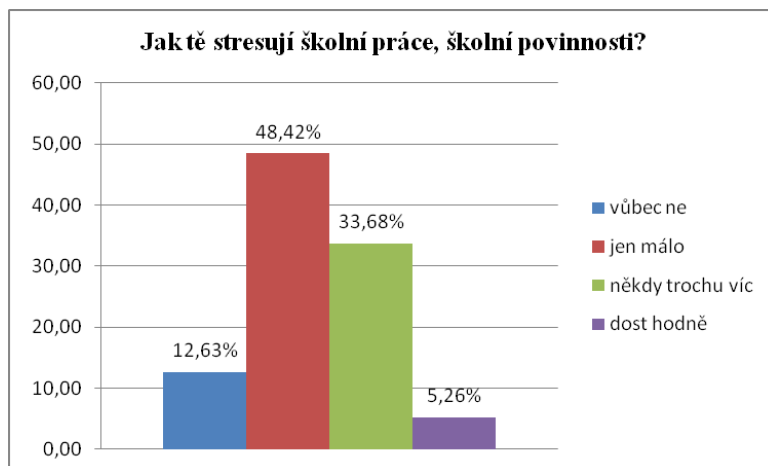
12,63% dětí naprosto souhlasí a 28,42% souhlasí s tím, že pokud jde o školu, jejich rodiče od nich očekávají příliš, neutrální názor zastává 34,74% dětí, 20% nesouhlasí a 4,21% dětí naprosto nesouhlasí s tímto tvrzením.

Graf č. 8

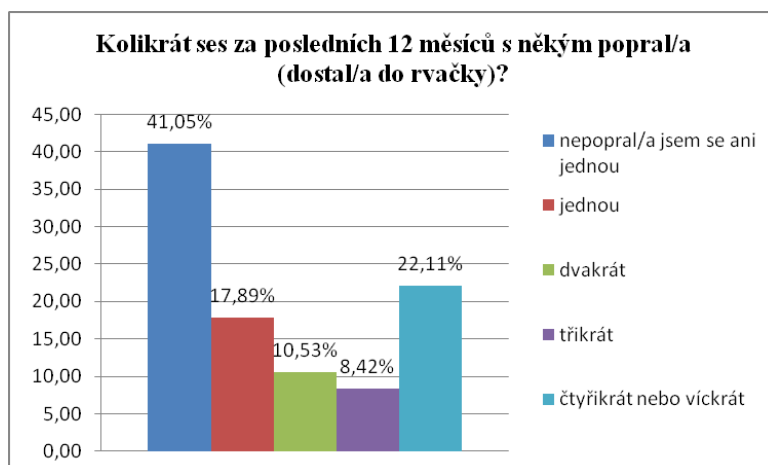
24,21% dětí do dotazníku uvedlo, že zcela souhlasí s tvrzením, že žáci v jejich třídě jsou spolu rádi, 29,47% s tímto souhlasí, 43,16% nemá vyhraněný názor, 0% nesouhlasí a 3,16% dětí zcela nesouhlasí.

Graf č. 9

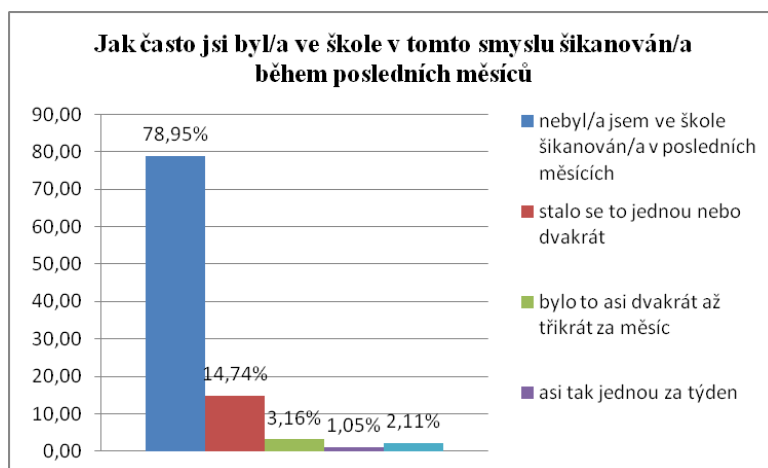
Na otázku zda se děti stresují školní prací a školními povinnostmi odpovědělo 12,63% dětí, že vůbec ne. 48,52% dotazovaných stresují školní práce a povinnosti jen málo, 33,68% stres pocítují někdy trochu víc a 5,26% odpovědělo, že se tím stresují hodně.

Graf č.10

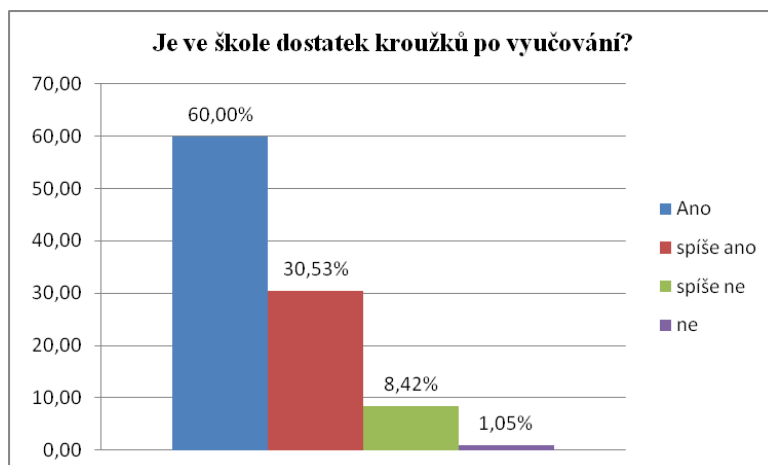
Na otázku kolikrát se děti za posledních 12 měsíců s někým popraly odpovědělo 41,05% dětí, že se nepopralo ani jednou, 17,89% uvedlo, že se popralo jednou. Dvakrát v průběhu 12 měsíců se popralo 10,53% dotazovaných, třikrát za rok se popralo 8,42% dětí a čtyřikrát a nebo i vícrát se popralo 22,11% dětí.

Graf č. 11

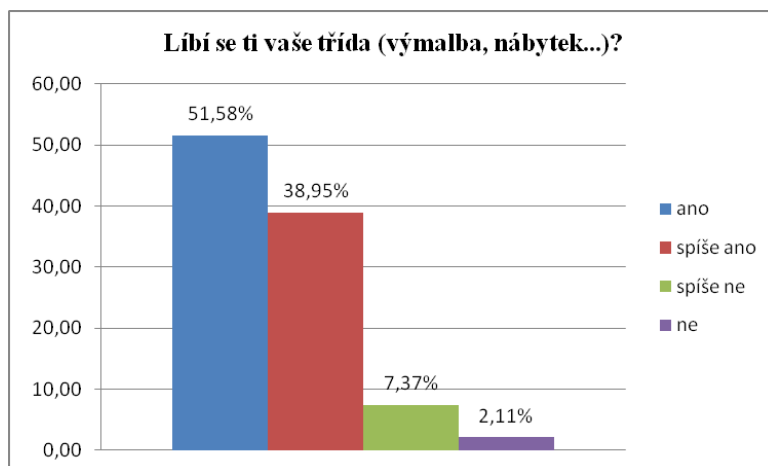
60% dotazovaných se myslí, že je ve škole po vyučování dostatečná nabídka zájmových kroužků, 30,53% dětí na tuto otázku odpovědělo, že spíše ano a 8,42% , že spíše ne. S množstvím kroužků po vyučování není spokojeno 1,05% dětí.

Graf č.12

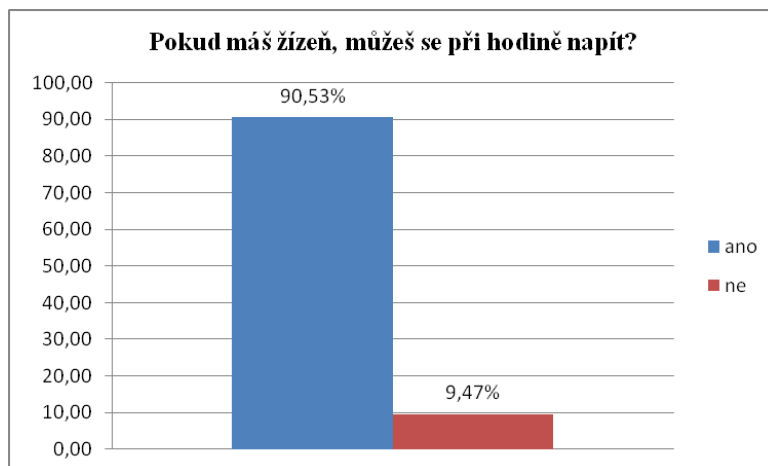
Dle dotazníku nebylo 78,95% dětí ve škole v posledních měsících cílem šikany, 14,74% dětí se stalo cílem šikany jednou či dvakrát, 3,16% dětí odpovědělo, že bylo šikanováno dvakrát až třikrát za měsíc. Asi tak jednou za týden bylo šikanováno 1,05% dětí a 2,11% dětí odpovědělo, že je šikanováno několikrát týdně.

Graf č. 13

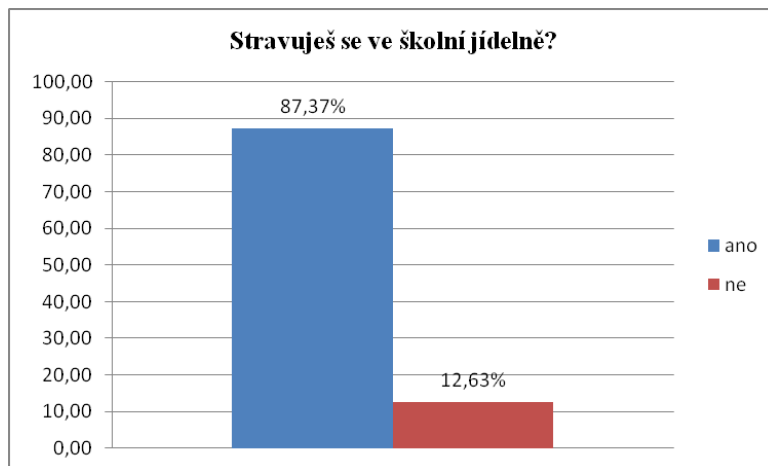
To, že se líbí dětem jejich třída, uvedlo do dotazníku celkem 51,58% dětí, 38,95% se spíše jejich třída líbí a 7,37% se třída spíše nelíbí, 2,11% se jejich třída nelíbí.

Graf č. 14

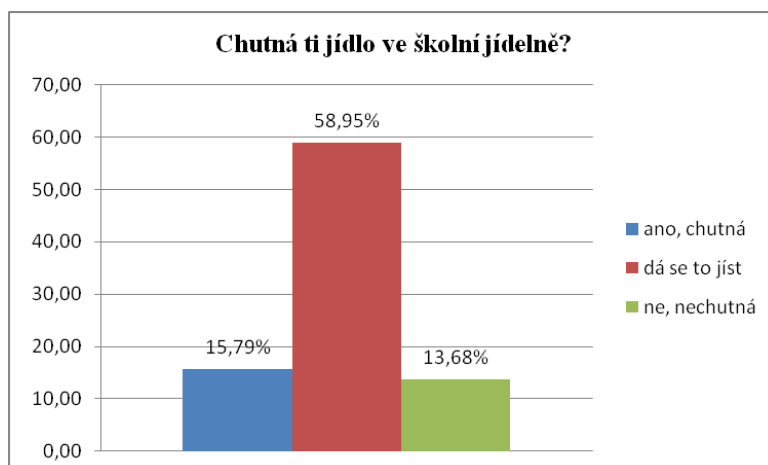
Na otázku, zda se mohou žáci při hodině napít, odpovědělo 90,53% ano a 9,47% ne (graf č. 14).

Graf č. 15

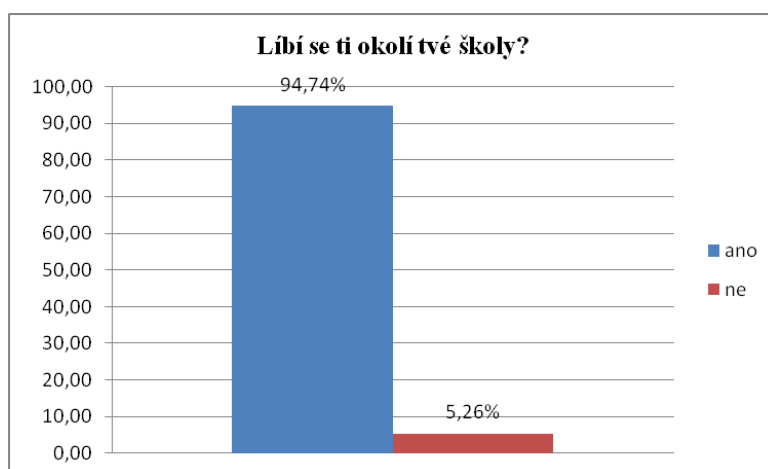
Graf č. 15 ukazuje, že 87,37% dětí se stravuje ve školní jídelně, 12,63% školní jídelnu nenavštěvuje.

Graf č.16

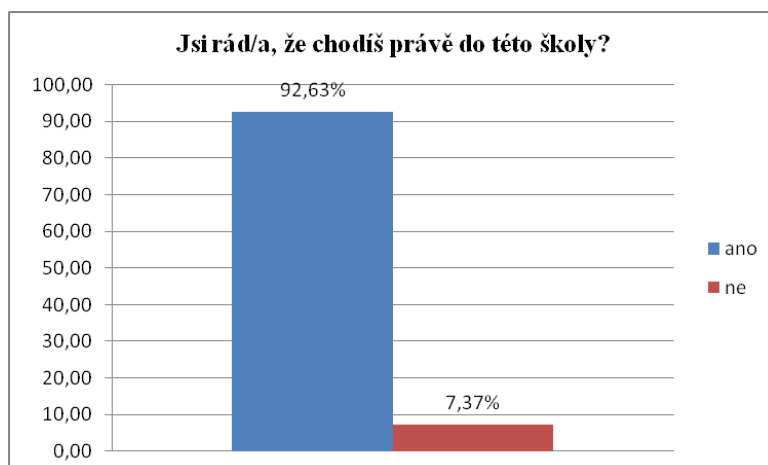
Na otázku zda dětem co se stravují ve školní jídelně jídlo chutná odpovědělo 15,79% dětí, že ji chutná, 58,95% uvedlo, že pokrmy podávané ve školní jídelně se dají jíst a 13,68% strava nechutná.

Graf č. 17

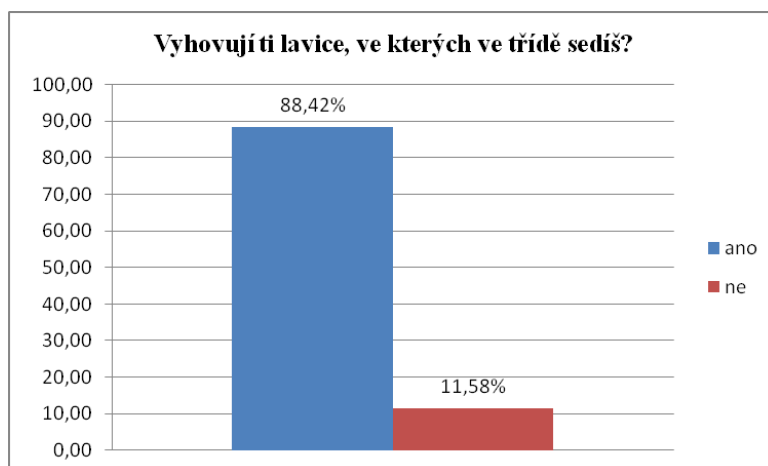
Graf č.17 ukazuje, že 94,74% dětí se líbí okolí jejich školy, 5,26% se okolí nelíbí.

Graf č.18

92,63% dotazovaných dětí chodí do školy rádo, zbylých 7,37% dětí uvádí, že není rádo, že navštěvují právě tuto školu.

Graf č. 19

Na otázku zda dětem vyhovují školní lavice, ve kterých ve třídě sedí, odpovědělo 88,42% dotazovaných dětí ano a jen 11,58% napsalo, že školní lavice jim nevyhovují (graf č. 19).

11. Diskuze

Spokojenost dětí se školou je velmi důležitý faktor, který může výrazně ovlivnit další vývoj dítěte. V některých rodinách je stále škola brána jen jako místo, kam rodiče odloží své děti, když jdou do práce s tím, že škola se o jejich děti po tuto dobu postará a zajistí jim vzdělání. Komunikace mezi rodiči a školou je často omezena na setkání rodičů s učiteli při třídních schůzkách. To může vést k vytváření zkresleného pohledu rodičů na školu jako instituci i na pedagogy v ní pracující. Rodiče také často přesouvají výchovu svých dětí na školu a její učitele a to většinou z důvodu nedostatku jejich osobního času.

Většina dnešních škol nabízí svým žákům dostatečnou nabídku mimoškolních aktivit a kroužků, v kterých mohou děti trávit volný čas po vyučování. Zájmové aktivity mohou být pro dítě velkým přínosem, není-li jejich navštěvování na úkor času, který by měly děti strávit odpočinkem. To jak se bude dětem ve škole líbit, závisí velkou měrou také na učitelích. Pokud bude děti učit učitel, který se nedokáže vcítit do pocitů dítěte, nedokáže dětem kreativním způsobem vysvětlit probíranou látku, učitel pro kterého je každá změna od navyklých postupů velkým problémem, určitě dětem v jejich spokojenosti ve škole neprospěje.

Z hlediska učitele je však velmi důležité, aby měl silnou oporu ve škole jako v instituci, která ho zaměstnává. Škola by měla poskytovat učitelům odpovídající pracovní zázemí, optimální finanční ohodnocení a možnost dalšího vzdělávání. Neposledním faktorem ovlivňujícím spokojenost dítěte ve škole jsou vztahy s jeho vrstevníky. Je důležité, aby se včas zamezilo vzniku možné šikany mezi spolužáky.

To zda se bude dítě do školy těšit anebo zda se bude každé ráno probouzet s pocitem, že musí strávit skoro celý den na místě, které se mu nelíbí a kde není šťastné, závisí na mnoha faktorech. Většinu z nich jsem se ve své práci snažila popsat, důležité je však to, že všechny tyto faktory se dají ovlivnit, ať už pozitivně či negativně a je jen na nás, jakým směrem to bude.

12. Vyhodnocení hypotéz

Výsledky studie potvrzují část stanovených hypotéz:

Hypotéza 1 - *Více než polovina dotazovaných dětí bude pociťovat, že jejich rodiče na ně kladou vysoké nároky.*

Tato hypotéza se nepotvrdila, ze všech dotazovaných dětí uvedlo pouze 41,05% , že si myslí, že od nich co se týče školy, očekávají rodiče příliš.

Hypotéza 2 - *Více než polovinu dotázaných dětí nebudou školní povinnosti významně stresovat.*

Tato hypotéza se potvrdila, ze všech dotazovaných dětí uvedla více než polovina z nich (61,05%), že školní povinnosti je nestresují vůbec nebo jen málo.

Hypotéza 3 – *Většina dětí bude do školy chodit ráda.*

Tato hypotéza se potvrdila, většina dotazovaných dětí 92,63% dětí uvedla, že je ráda, že chodí právě do této školy. 73,68% dětí také uvedlo, že se jim v současné době ve škole líbí.

Hypotéza 4 - *Většina dětí se bude stravovat ve školní jídelně.*

Tato hypotéza se potvrdila. Ve školní jídelně se stravuje 87,37% ze všech dotazovaných dětí.

Hypotéza 5 - *Se šikanou ve škole se setkala méně než čtvrtina dotazovaných dětí.*

Tato hypotéza se potvrdila. Méně než čtvrtina dětí (21,05%) do dotazníku uvedla, že byla během posledních měsíců šikanována.

Hypotéza 6 - *Více než polovina dětí bude spokojena s tím, jak se k nim učitelé chovají.*

Tato hypotéza se potvrdila. Pro 56,84% dětí je velmi snadné nebo jen snadné mluvit s učitelem o věcech, které je ve škole opravdu trápí. 66,32% dětí si myslí, že s nimi učitelé jednají spravedlivě a 57,89% uvedlo, že jejich názory učitele zajímají. 79,06% dětí do dotazníku napsalo, že pokud potřebují pomoc, učitelé jim pomůžou.

Hypotéza 7 - *Většině dětí nebudou vyhovovat lavice, ve kterých ve třídě sedí*

Tato hypotéza se nepotvrdila. Školní lavice ve třídě vyhovují 88,42% dotazovaných dětí.

Závěr

Závěrem bych ráda shrnula mou bakalářskou práci, jejíž téma znělo Spokojenost dětí se školou. Účelem mé práce bylo co nejlépe popsat faktory ovlivňující spokojenost dětí se školou a analyzovat ve dvou vybraných školách, jak děti vnímají školní zátěž, podmínky pro výuku a pro odpočinek.

Zjistila jsem, že spokojenost dítěte se školou je ovlivněna mnoha faktory, zejména tím, do jaké míry dochází k uspokojování potřeb dítěte. Důležitou roli hraje míra zátěže, které je dítě vystaveno, jelikož každé dítě je individuum, které má své vrozené dispozice a dovednosti a každý jedinec má jinou schopnost čelit zátěži, která je na něj kladena. Dále jsem zjistila, že všechny zdroje zátěže dítěte ve škole jsou stejně důležité a mají tendenci se vzájemně ovlivňovat. Pokud zátěž překročí určitou hranici, která je u každého jedince individuální, může u dítěte dojít rozvoji jak somatických, tak i psychických poruch.

Součástí mé bakalářské práce byla studie, která potvrdila část mých hypotéz. Studie se účastnily základní školy, které jsou zapojeny do sítě „Škol podporující zdraví“, což mohlo z části ovlivnit výsledky mé studie.

- 1) Více než polovina dotazovaných dětí bude pociťovat, že jejich rodiče na ně kladou vysoké nároky – hypotéza se nepotvrdila - méně než polovina dotazovaných dětí uvedla, že si myslí, že od nich co se týče školy, očekávají rodiče příliš.
- 2) Více než polovinu dotázaných dětí nebudou školní povinnosti významně stresovat - tato hypotéza se potvrdila, ze všech dotazovaných dětí uvedla více než polovina z nich, že školní povinnosti je nestresují vůbec nebo jen málo.
- 3) Většina dětí bude do školy chodit ráda - tato hypotéza se potvrdila, většina dotazovaných dětí uvedla, že je ráda, že chodí právě do této školy a že se jim v současné době ve škole líbí.
- 4) Většina dětí se bude stravovat ve školní jídelně - tato hypotéza se

potvrdila. Ve školní jídelně se stravuje většina ze všech dotazovaných dětí.

- 5) Se šikanou ve škole se setkala méně než čtvrtina dotazovaných dětí - tato hypotéza se potvrdila. Méně než čtvrtina dětí do dotazníku uvedla, že byla během posledních měsíců šikanována.
- 6) Více než polovina dětí bude spokojena s tím, jak se k nim učitelé chovají - tato hypotéza se potvrdila. Pro více než polovinu dětí je velmi snadné nebo jen snadné mluvit s učitelem o věcech, které je ve škole opravdu trápí. Více než polovina dětí si také myslí, že s nimi učitelé jednají spravedlivě, že jejich názory učitele zajímají a že pokud potřebují pomoc, učitelé jim pomůžou.
- 7) Většině dětí nebudou vyhovovat lavice, ve kterých ve třídě sedí - tato hypotéza se nepotvrdila. Většině dotazovaných dětí školní lavice ve třídě vyhovují.

Souhrn

Tématem mé bakalářské práce bylo analyzovat ve dvou vybraných školách, jak děti vnímají školní zátěž, podmínky pro výuku a pro odpočinek. Zjišťovala jsem pomocí dotazníku u dětí pátých tříd, které faktory ovlivňují jejich spokojenost se školou. Cílem práce bylo popsat pozitivní i negativní působení vybraných faktorů.

Vyslovila jsem 7 hypotéz. Výsledky studie potvrdily, že pouze 41,05% dotazovaných dětí si myslí, že od nich co se týče školy, očekávají rodiče příliš. Školní povinnosti nestresují vůbec nebo jen málo 61,05% dotazovaných dětí. Většina dětí 92,63% chodí do školy chodit ráda a 73,68% dětí také uvedlo, že se jim v současné době ve škole líbí. Ve školní jídelně se stravuje 87,37% ze všech dotazovaných dětí. Školní lavice ve třídě vyhovují 88,42% dotazovaných dětí.

Co se týče šikany ve škole méně než čtvrtina dětí 21,05% do dotazníku uvedla, že byla během posledních měsíců šikanována. Pro 56,84% dětí je velmi snadné nebo jen snadné mluvit s učitelem o věcech, které je ve škole opravdu trápí. 66,32% dětí si myslí, že s nimi učitelé jednají spravedlivě a 57,89% uvedlo, že jejich názory učitele zajímají. 79,06% dětí do dotazníku napsalo, že pokud potřebují pomoc, učitelé jim pomůžou.

Summary

The topic of my thesis was to make an analysis in two selected schools about how children perceive school loading, conditions for teaching and conditions for the rest. I investigated using a questionnaire for children of fifth grades of primary schools, what kind of factors influence their satisfaction with school. The aim of my thesis was to describe the positive and negative effects of selected factors.

I made seven hypotheses. Study results confirmed that only 41.05% of the questioned children think that their parents expect from school point of view too much from them. School responsibilities don't stress at all or only a little bit 61.05% of the children. Most of the children 92.63% enjoys attending the school and 73.68% of the children have also indicated that they currently like the school environment. 87.37% of all questioned children eat in the school canteen. 88.42% of the children found the school desks suitable in the classroom.

Less than a quarter of children, 21.05% of the children in the questionnaire said they had been victimized in recent months. For 56.84% of the children is very easy or just easy to talk with the teacher about things that really make them angry or upset at school. 66.32% of children think that teachers are acting fairly with them and 57.89% of the children said that the teachers are interested in their views and opinions. 79.06% of the children said that if they need help, teachers will help them.

Seznam použité literatury

- HAVLÍNOVÁ, M. a kol., Program podpory zdraví ve škole: rukověť projektu Zdravá škola. Praha, 2. vyd. Potrál, s.r.o. 2006. 311 str. ISBN 80-7367-059-3.
- Provazník, K., Komárek, L. a kol., MANUÁL PREVENCE V LÉKAŘSKÉ PRAXI I.-V.díl souborné vydání, 1.vyd. SZU Praha, 1998. 622 str. ISBN 80-7071-080-2
- PhDr. Ladislav Csémy a kol., ŽIVOTNÍ STYL A ZDRAVÍ ČESKÝCH ŠKOLÁKŮ. 1.vyd. Psychiatrické centrum Praha, 2005.140 str. ISBN 80-85121-94-8
- Provazník, K., Komárek, L. a kol., MANUÁL PREVENCE V LÉKAŘSKÉ PRAXI VI. díl souborné vydání, 1.vyd. SZU Praha, 1998. 144 str. ISBN 80-7071-108-6

Seznam citací:

1) Provazník, K., Komárek, L. a kol.: Manuál prevence v lékařské praxi [online].05.05.2008 [cit.30-01-2010]

Dostupné z: <http://www.szu.cz/uploads/documents/czpz/manual/Manual%20souhrn-5.pdf>, str. 395-396

2) Provazník, K., Komárek, L. a kol.: Manuál prevence v lékařské praxi [online].05.05.2008 [cit.30-01-2010]

Dostupné z: <http://www.szu.cz/uploads/documents/czpz/manual/Manual%20souhrn-5.pdf>, str. 398

3) HAVLÍNOVÁ, M. a kol.: Program podpory zdraví ve škole: rukověť projektu Zdravá škola. Praha, 2006. 311 str. ISBN 80-7367-059-3. str. 58

4) Provazník, K., Komárek, L. a kol.: Manuál prevence v lékařské praxi [online].05.05.2008 [cit.30-01-2010]

Dostupné z: <http://www.szu.cz/uploads/documents/czpz/manual/Manual%20souhrn-5.pdf>, str. 415

5) Provazník, K., Komárek, L. a kol., MANUÁL PREVENCE V LÉKAŘSKÉ PRAXI VI. díl souborné vydání, 1.vyd. SZU Praha, 1998. 144 str. ISBN 80-7071-108-6. Str. 60

6) Provazník, K., Komárek, L. a kol., MANUÁL PREVENCE V LÉKAŘSKÉ PRAXI VI. díl souborné vydání, 1.vyd. SZU Praha, 1998. 144 str. ISBN 80-7071-108-6. Str. 61

7) Provazník, K., Komárek, L. a kol., MANUÁL PREVENCE V LÉKAŘSKÉ PRAXI VI. díl souborné vydání, 1.vyd. SZU Praha, 1998. 144 str. ISBN 80-7071-108-6. Str. 61

8) Provazník, K., Komárek, L. a kol., MANUÁL PREVENCE V LÉKAŘSKÉ PRAXI VI. díl souborné vydání, 1.vyd. SZU Praha, 1998. 144 str. ISBN 80-7071-108-6. Str. 62

9) Program Škola podporující zdraví: Co je program Škola podporující [online][cit.30-01-2010],

Dostupné z: <http://www.program-spz.cz/cs/co-je-program-sp>

10) 14. základní škola Plzeň[online][cit.20-07-2010]

Dostupné z: <http://www.14zsplzen.cz/index.php>

Seznam www stránek

- Provazník, K., Komárek, L. a kol: Manuál prevence v lékařské praxi [online].05.05.2008 [cit.30-01-2010]

Dostupné z: <http://www.szu.cz/uploads/documents/czsp/manual/Manual%20souhrn-5.pdf>, str. 398

- Program Škola podporující zdraví [online][cit.30-01-2010],

Dostupné z:<http://www.program-spz.cz/cs>

- Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy České republiky [online][cit.30-01-2010],

Dostupné z: <http://www.msmt.cz/>

- Metodický portál RVP [online][cit.25-07-2010],

Dostupné z: <http://clanky.rvp.cz/clanek/c/Z/2576/relaxacni-chvilky.html/>

- Základní škola Kunratice[online][cit.20-07-2010],

Dostupné z: http://www.zskunratice.cz/web/skola/o_skole.php

- 14. základní škola Plzeň[online][cit.20-07-2010],

Dostupné z: <http://www.14zsplzen.cz/index.php>

Přílohy

Dotazník pro žáky 5. třídy

Milá žákyně, milý žáku,

vyplněním tohoto dotazníku mi pomůžeš získat informace o spokojenosti mladých lidí se školou.

Dotazník je anonymní, proto nikde nemusíš uvádět své jméno. Dotazníky budou prohlíženy a vyhodnocovány pouze mnou. Po vyplnění vhod' dotazník do připravené schránky.

Čti prosím otázky pomalu, pozorně a při vyplňování nevynechej žádnou otázku. Jedná se o dotazník a ne o test, nejsou zde špatné nebo správné odpovědi. Opravdu mě zajímají tvé názory a zkušenosti se školou.

1) Jsi chlapec dívka

2. Jak snadné je pro tebe mluvit s učitelem o věcech, které tě ve škole opravdu trápí.

	velmi snadné	snadné	obtížné	velmi obtížné	nemám takovou osobu
Učitel	☐	☐	☐	☐	☐

2) Jak se v současnosti ve škole cítíš?

- moc se mi ve škole líbí
- celkem se mi ve škole líbí
- moc se mi ve škole nelíbí
- vůbec se mi ve škole nelíbí

3) Jak se k tobě chovají ve škole učitelé? U každého z těchto názorů označ, do jaké míry s ním souhlasíš nebo nesouhlasíš.

	Naprostou souhlasím	souhlasím	ani tak ani tak	nesouhlasím	naprostou nesouhlasím
Učitele zajímají mé názory	☐	☐	☐	☐	☐
Učitelé s námi jednají spravedlivě	☐	☐	☐	☐	☐
Když potřebuji pomoc, učitelé mi pomůžou	☐	☐	☐	☐	☐

4) Pokud jde o školu, moji rodiče ode mě čekají příliš.

naprostou souhlasím	souhlasím	ani tak ani tak	nesouhlasím	naprostou nesouhlasím
☐	☐	☐	☐	☐

5) Žáci v naší třídě jsou rádi spolu

zcela souhlasím	souhlasím	něco mezi	nesouhlasím	zcela nesouhlasím
☐	☐	☐	☐	☐

6) Jak tě stresují školní práce, školní povinnosti?

- vůbec ne
- jen málo
- někdy trochu víc
- dost hodně

7) Kolikrát ses za posledních 12 měsíců s někým popral/a (dostal/a do rvačky)?

- nepopral/a jsem se ani jednou
- jednou
- dvakrát
- třikrát
- čtyřikrát nebo vícrát

Následující otázka je o šikaně. O šikanování mluvíme, když žák nebo skupina žáků říká nebo provádí ošklivé a nepříjemné věci jinému žáku (žákyni). Za šikanování považujeme i to, když nějaký žák soustavně „rýpe“ nebo dráždí někoho jiného takovým způsobem, který tento žák/žákyně nemá rád/a.

Za šikanování se ale nepovažuje, když se dva zhruba stejně silní žáci hádají nebo perou.

8) Jak často jsi byl/a ve škole v tomto smyslu šikanován/a během posledních měsíců?

- nebyl/a jsem ve škole šikanován/a v posledních měsících
- stalo se to jednou nebo dvakrát
- bylo to asi dvakrát až třikrát za měsíc
- asi tak jednou za týden
- několikrát týdně

9) Je ve škole dostatek kroužků po vyučování?

- Ano spíše Ano spíše Ne Ne

10) Líbí se ti vaše třída (výmalba, nábytek..)

- Ano spíše Ano spíše Ne Ne

11) Pokud máš žízeň, můžeš se při hodině napít?

Ano Ne

12) Stravuješ se ve školní jídelně?

Ano Ne

13) Chutná ti jídlo ve školní jídelně?

Ano, chutná Dá se to jíst Ne, nechutná

14) Líbí se ti okolí tvé školy?

Ano Ne

15) Jsi rád/a, že chodíš právě do této školy?

Ano Ne

16) Vyhovují Ti lavice, ve kterých ve třídě sedíš.

Ano Ne

Děkuji Ti za vyplnění dotazníku